

Dosar nr.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE

Ședința publică de la
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Judecător
Judecător
Grefier

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în recursul în contencios administrativ și fiscal, având ca obiect anulare act administrativ, promovat de recurenții reclamanți , împotriva sentinței civile nr. pronunțată de Tribunalul Galați în dosarul nr. , în contradictoriu cu intimatul pârât

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de fiind consemnate în încheierea dată în acea zi când, instanța având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, la data de , pronunțând prezenta.

CURTEA,

Analizând lucrările dosarului

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. Soluționarea în fond a cauzei depinde de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 22, Secțiunea 6, Cap. VIII, Anexa V din Legea cadru 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, respectiv dacă sintagma „ **specialiștii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv al Direcției Naționale Anticorupție, al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al celorlalte parchete** „ are în vedere categoria specialiștilor din parchete sau are în vedere și categoria specialiștilor antifraudă detașați în cadrul în cadrul acelorași parchete în funcția de specialiști, în baza art.3 alin.3 din OUG 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, corelat cu art.24 din același act normativ.

2. Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre.

3. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

II. Expunerea succintă a procesului:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Galați – Secția de contencios administrativ și fiscal sub nr. , reclamanții , în contradictoriu cu pârâtul , următoarele: anularea Ordinelor nr. , nr. și nr. de respingere ca

neîntemeiate a contestațiilor formulate de reclamanți împotriva Ordinului nr. al
; anularea în parte a Ordinului nr. și a Anexei nr. 3 (pozițiile nr. 1, nr. 6 și nr. 24)
emise de ; obligarea pârâtului la emiterea de noi ordine de reîncadrare în funcție
a reclamanților și de stabilire a salariului de bază corespunzător funcției de specialist
antifraudă, prin asimilare cu funcțiile și salariile de bază prevăzute în anexele la Legea cadru
nr. 153/2017, cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale, al Ministerului Finanțelor
Publice și al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici; obligarea pârâtului la plata
diferențelor de drepturi salariale dintre cele încasate și cele convenite conform noii încadrări a
reclamanților, începând cu data de , actualizate cu indicele de inflație până la data
plății efective și a dobânzii legale calculate de la data scadenței fiecărei sume, până la data
plății efective; obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanții au învederat instanței faptul că în cursul noiembrie
2013, respectiv octombrie 2014, au participat și au fost declarați admiși la concursul pentru
ocuparea funcției publice specifice de inspector antifraudă la Direcția de combatere a fraudelor
– Direcția generală antifraudă fiscală din cadrul ANAF.

În urma obținerii avizelor nominale de numire în funcția de inspector antifraudă emise
de , reclamanții au fost detașați pe o perioadă de 3 ani de la , pe
posturi de specialiști antifraudă, prin Ordinul comun nr. și nr. (respectiv
Ordinul comun nr. și nr.).

Ulterior, prin Ordinul comun nr. și nr. s-a dispus ca reclamanților –
funcționari publici numiți în funcțiile publice specifice de inspectori antifraudă să li se
prelungescă detașarea pe o perioadă de încă 3 ani pe posturile de specialiști antifraudă din
cadrul

Urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 153/2017 , a emis Ordinul nr. ,
stabilind ca, începând cu data de , inspectorii antifraudă din cadrul ANAF detașați pe
funcții de specialiști antifraudă din cadrul Ministerului Public prevăzuți în Anexele 1 – 18 „se
reîncadrează în funcții, grade și gradații”, beneficiind de drepturile salariale trecute în dreptul
fiecăruia.

Precizează reclamanții că în Anexa nr. 3 nu este precizată funcția pe care s-a făcut
reîncadrarea și în raport de care au fost calculate drepturile salariale aferente, motiv pentru care
au formulat contestație în conformitate cu dispozițiile art. 37 alin. 1 și 2 din Legea nr.
153/2017.

Arată că prin Ordinele nr. nr. , nr. și nr. pârâtul a dispus
respingerea ca neîntemeiate a acestor contestații.

Solicită a se constata că Ordinele contestate sunt emise cu încălcarea normelor
imperative prevăzute de art. 36 alin. 2 în referire la art. 28 alin. 2 și art. 39 alin. 1 coroborate cu
art. 7 lit. g și art. 6 lit. b și c din Legea nr. 153/2017 și cu ignorarea prevederilor art. 3 alin. 3 –
4 și art. 24 din OUG nr. 74/2013 și ale art. 120 ind. 1 din Legea nr. 304/2014 și cu aplicarea
greșită a art. 89 alin. 4 din Legea nr. 188/1999.

Astfel, apreciază că pârâtul avea obligația legală imperativă de a proceda în mod
prioritar la identificarea în anexele Legii nr. 153/2017 a funcției publice pe care a dispus
reîncadrarea reclamanților și la menționarea acesteia în conținutul Ordinului emis și a Anexei
nr. 3 la ordin.

Or, emiterea ordinului de reîncadrare fără a fi identificată funcția nu face posibilă
verificarea corectitudinii modului de stabilire a drepturilor salariale aferente respectivei funcții.

De asemenea, lipsa avizelor obligatorii al Ministerului Muncii și Justiției Sociale, al
Ministerului Finanțelor Publice și al Agenției Funcționarilor Publici, avize prevăzute de art.
28 alin. 2 din Legea nr. 153/2017.

Invocă reclamanții faptul că, în cazul în care funcția deținută nu se regăsește în Anexele
Legii nr. 153/2017, salariul de bază se stabilește prin asimilare cu funcțiile și salariile de bază
prevăzute în anexele la lege și aplicabile categoriei de personal respective. În acest sens invocă
și dispozițiile art. 7 lit. g și ale art. 39 alin. 1 din Legea nr. 153/2017

Precizează că funcția publică specifică de inspector antifraudă a fost înființată prin OUG nr. 74/2013, scopul urmărit de legiuitor fiind acela al efectuării, din dispoziția procurorilor, a constatărilor tehnico – științifice cu valoare probatorie în cadrul urmăririi penale a infracțiunilor economico – financiare.

În ceea ce privește posturile de specialiști din cadrul parchetelor, acestea au fost înființate tot prin OUG nr. 74/2013.

Ca urmare, apreciază că funcția similară celei deținută de către reclamanți existentă în cadrul aceleiași instituții (DIICOT) și în considerarea căreia s-a dispus detașarea acestora este aceea de „specialist” în cadrul

În legătură cu această funcție , art. 22 din Anexa V la Legea nr. 153/2017 stabilește că „salariile de bază pentru specialiștii din cadrul , inclusiv al și al celorlalte parchete, sunt prevăzute în prezenta anexă la cap. I lit. b nr. 4”.

Or, salariile reclamanților stabilite prin Ordinul contestat nu aduce nicio modificare situației anterioare emiterii actului, această situație fiind de natură să genereze încălcarea inadmisibilă a principiilor fundamentale ale nediscriminării și egalității statuate în art. 6 lit. b și lit. c din Legea nr. 153/2017, conturând premisele excesului de putere prevăzut de art. 2 lit. n din Legea nr. 554/2004 și lipsind de scopul actului normativ și voința legiuitorului.

În drept, reclamanții au invocat dispozițiile art. 8 alin. 1 , art. 18 alin. 1 și 3 din Legea nr. 554/2004, ale art. 6, art. 28 alin. 2, art. 36 alin. 2, art. 39 alin. 1 din Legea nr. 153/2017, ale art. 22 alin. 1 din Anexa V la legea nr. 153/2017, ale art. art. 3 alin. 3 – 4 și art. 24 din OUG nr. 74/2013, ale art. 120 ind. 1 din Legea nr. 304/2004 și ale art. 1521, art. 1523 alin. 2 și art. 1535 alin. 3 din Codul civil.

Autoritatea pârâtă, a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivare, pârâtul a invocat dispozițiile art. 3 alin. 3 și 4 din OUG nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precizând că salarizarea inspectorilor antifraudă, numiți în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală conform art. 4 din OUG nr. 74/2013, se face de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, în temeiul art. 4 alin. 3 din OUG nr. 74/2013.

Ca urmare, precizează că salariile inspectorilor antifraudă, la data emiterii ordinului contestat, au fost stabilite în conformitate cu prevederile Capitolului I - art. 1 alin. 3, art. 2 alin. 1 lit. a și alin. 3 art. 7 lit. a și g, Capitolul IV - art. 36 alin. 1, art. 37 alin. 1 și alin. 2, art. 38 alin. 2 lit. a și art. 39 alin. 1 din Legea - cadru nr. 153/2017.

Arată pârâtul că Ordinul nr. este un act administrativ cu caracter individual, legal și temeinic, emis în aplicarea OUG nr. 74/2013, a Legii nr. 188/1999 și a Legii - cadru nr. 153/2017.

Precizează că la emiterea ordinului contestat a fost avut în vedere și Ordinul nr. al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind reîncadrarea inspectorilor antifraudă din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală - Direcția de combatere a fraudelor pe funcții, grade și gradații, începând cu 1 iulie 2017.

De asemenea, „modul de exercitare a atribuțiilor privind cariera inspectorilor antifraudă pe durata detașării la parchete se stabilește prin legea privind statutul acestei categorii de funcționari publici”, conform art. 4 alin. 15 din O.U.G. nr. 74/2013.

În acest sens, în cadrul Ministerului Public au fost înființate funcții de specialiști antifraudă, funcție publică distinctă de cea de specialist, astfel cum rezultă și din Regulamentul de ordine interioară al parchetelor aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. , cu modificările și completările ulterioare.

De altfel, funcția de specialist în cadrul a fost înființată ulterior funcției de specialist antifraudă , și anume începând cu anul 2015, prin Ordinul ministrului justiției nr. 1650/C/2015.

Funcțiile de specialist sunt înființate în cadrul _____ în baza art. 116 alin. 5 din Legea nr. 304/2004. Persoanele care ocupă aceste funcții sunt numite prin ordin al procurorului general al _____. Aceștia pot fi specialiști în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii și contribuie la clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală.

De asemenea, în același act normativ se face precizarea că funcția de specialist în cadrul parchetelor este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

O alta diferență dintre cele două funcții de specialist și, respectiv, de specialist antifraudă, rezultă din natura funcției publice. Astfel, funcția publică de specialist antifraudă este o funcție publică specifică, în timp ce funcția de specialist este asimilată unei funcții publice generale.

Dacă în ceea ce privește salarizarea și celelalte drepturi acordate specialiștilor, acestea sunt reglementate de Capitolul VIII ale Anexei nr. V - Familia ocupațională de funcții bugetare "JUSTIȚIE" și Curtea Constituțională, drepturile salariale acordate specialiștilor antifraudă sunt stabilite de art. 89 alin. 4 din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare: "*Pe perioada detașării funcționarul public își păstrează funcția publică și salariul. Dacă salariul corespunzător funcției publice pe care este detașat este mai mare, el are dreptul la acest salariu.*"

Față de aceste aspecte, apreciază că nu se poate realiza o echivalare între funcția publică de specialist antifraudă și funcția de specialist înființată în cadrul _____ în baza Legii nr. 304/2004.

Față de netemeinicia capătului principal de cerere, solicită a se respinge și cererile accesorii privind actualizarea sumelor pretinse cu indicele de inflație și dobânda legală.

În aceste sens, arată pârâtul că fondurile alocate Ministerului Public pentru plata drepturilor de personal sunt aprobate anual, prin *Legea Bugetului de stat*, lege care nu cuprinde un capitol distinct pentru acordarea ulterioară a unei sume de bani peste cea datorată, chiar reprezentând indicele de inflație.

Imposibilitatea aplicării indicelui de inflație se datorează și faptului că, în conformitate cu dispozițiile art. 14 alin. 2 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, nici o cheltuială nu poate fi înscrisă în buget și nici angajată și efectuată din acesta dacă nu există bază legală pentru respectiva cheltuială. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice: „*cheltuielile prevăzute în capitole și articole au destinație precisă și limitată*”, iar potrivit art. 47 alin. (4) teza a doua: „*creditele bugetare aprobate la un capitol nu pot fi utilizate pentru finanțarea altui capitol*”.

Prin urmare, din dispozițiile legale precizate anterior reiese că angajarea cheltuielilor din bugetul de stat se poate face numai în limita creditelor bugetare anuale aprobate. Întrucât Ministerul Public este o instituție bugetară, fondurile salariale sunt stabilite de legiuitor prin legea bugetului de stat.

Precizează că Ministerul Public nu are alte surse de finanțare în afara celor alocate prin lege, plata sumei reprezentând indicele de inflație putându-se face numai prin intervenția legiuitorului, iar obligarea de către instanță la plata acestora ar reprezenta stabilirea în sarcina instituțiilor pârâte a unei obligații imposibile.

Prin sentința nr. _____ a Tribunalului _____, acțiunea formulată de reclamantii a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a reținut următoarele: „Prin Ordinul Comun al Parchetului de pe lângă _____ nr. _____ și ANAF nr. _____ (filele 56 – 59), reclamantii _____ - inspectori antifraudă la Direcția de combatere a fraudelor din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală au fost detașați, pe o perioadă de 3 ani, de la ANAF la Ministerul Public _____, pe posturi de specialist antifraudă, potrivit anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Ulterior, prin Ordinul comun al _____ și ANAF nr. _____ (filele 63 – 65), reclamanților _____ li s-a prelungit detașarea pe aceleași posturi, pe o perioadă de 3 ani, începând cu data de _____

Prin Ordinul comun al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. _____ și ANAF nr. _____ (filele 60 – 62), reclamanta _____ – inspector antifraudă la Direcția de combatere a fraudelor din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală a fost detașată pe post de specialist antifraudă la Ministerul Public - _____, pe o perioadă de 3 ani.

Prin Ordinul Procurorului General al Parchetului de pe lângă _____ nr. _____ (filele 11 – 14) s-a dispus reîncadrarea reclamanților – inspectorii antifraudă din cadrul ANAF, detașați pe funcții de specialiști antifraudă în cadrul Ministerului Public, în funcții, grade și gradații, beneficiind de salariul de bază, cuantumul sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică și cuantumul sporului pentru condiții deosebite de muncă trecute în dreptul fiecăruia.

Împotriva ordinului, reclamanții au formulat contestații, care au fost respinse de către Procurorul general al _____ prin Ordinul nr. _____ – _____ (fila 26), prin Ordinul nr. _____ – _____ (fila 38), respectiv prin Ordinul nr. _____ – _____ (fila 46).

Pe perioada de până la 3 ani a detașării, potrivit art. 4 alin.3 și alin.12 din O.U.G. nr. 74/2013, personalul care ocupă funcții publice specifice în cadrul Direcției generale antifraudă fiscală beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru funcționarii publici, precum și de toate drepturile prevăzute de lege în cazul detașării.

Salarizarea inspectorilor antifraudă, numiți în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală conform art. 4 din OUG nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative și detașați la parchete pe posturi de specialiști, se face de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, în temeiul alin. 3 al textului de lege anterior menționat, conform cu care „personalul care ocupă funcții publice specifice în cadrul Direcției generale antifraudă fiscală beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru funcționarii publici”.

Ca urmare, în primul rând, instanța observă că salarizarea reclamanților se face prin raportare la funcția avută în cadrul ANAF, în speță, cu cea de inspector antifraudă, astfel că nivelul salariului de care ar trebui să beneficieze reclamanții nu poate fi privit distinct de funcția în care au fost încadrați în momentul detașării.

Cu privire la acest aspect, se reține că reclamanții au primit o fișă a postului (filele 66 – 75) din care rezultă cu claritate funcția pe care o ocupă, respectiv cea de „inspector antifraudă”. Or, reclamanții nu au invocat și nici nu au dovedit că ar fi contestat această încadrare sau drepturile salariale primite până în anul 2017.

În consecință, având în vedere că, începând cu 01.07.2017, nu s-a produs o nouă asimilare a funcției pe care sunt încadrați reclamanții, ci doar au fost puse în aplicare niște dispoziții legale noi, însă tot prin raportare la vechea funcție de inspector antifraudă, instanța apreciază că funcția pe care aceștia au fost încadrați, respectiv reîncadrați nu mai poate fi contestată la acest moment. Prin urmare, nici salarizarea reclamanților, fiind stabilită prin raportare la această funcție, nu mai poate face obiectul analizei instanței din perspectiva invocată de reclamanți, respectiv prin raportare la o altă funcție din cadrul parchetelor.

Pentru aceleași considerente, Tribunalul va înlătura ca nefondate și susținerile reclamanților în sensul că noul ordin de salarizare nu cuprinde funcția pe care aceștia au fost reîncadrați.

Pe de altă parte, se reține că, potrivit dispozițiilor art. 36 alin. 1 și 2 din Legea nr. 153/2017, „la data intrării în vigoare a prezentei legi, reîncadrarea personalului salarizat potrivit prezentei legi se face pe noile funcții, grade/trepte profesionale, gradație corespunzătoare vechimii în muncă și vechime în specialitate/vechime în învățământ avute, cu stabilirea

salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare potrivit art. 38.

(2) În cazul în care funcția deținută nu se regăsește în prezenta lege, reîncadrarea se face pe una dintre funcțiile prevăzute în anexe”.

Contrar susținerilor reclamanților , reîncadrarea acestora nu poate fi realizată însă decât potrivit Anexei nr. VIII din lege - Familia Ocupațională de Funcții Bugetare "Administrație" care, la Cap. I lit. A. Salarizarea funcționarilor publici prevede că se referă la salarizarea „funcțiilor publice de stat, stabilite și avizate potrivit legii în cadrul aparatului Administrației Prezidențiale, al Parlamentului, al Guvernului, al ministerelor, al Academiei Române, al Avocatului Poporului, al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, al Consiliului Național al Audiovizualului, al Consiliului Legislativ, al Casei Naționale de Pensii Publice, al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, al Inspecției Muncii, al Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și structurilor subordonate, al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorului și structurilor subordonate, al Autorității pentru Reformă Feroviară, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și unităților subordonate, al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, organismele intermediare pentru programe operaționale, precum și pentru funcțiile publice corespunzătoare înalților funcționari publici din cadrul instituției prefectului”.

Totodată, se constată că art. 7 lit. g din Legea nr. 153/2017 definește funcția similară ca fiind „o funcție de același fel din cadrul aceleiași instituții sau autorități publice, care implică aceleași condiții de studii, grad/treaptă profesională, gradație, vechime în funcție sau vechime în specialitate, după caz, și condiții de muncă;”. Din interpretarea textului de lege citat se deduce în mod clar că funcția similară nu poate fi identificată decât în cadrul instituției angajatoare. Or, în speță, reclamanții sunt inspectori antifraudă în cadrul ANAF, fiind doar detașați la Ministerul Public.

Ca urmare, „funcția similară” la care face referire legea cadru se impune a fi identificată doar în cadrul familiei ocupaționale „administrație” și nu „justiție” așa cum susțin reclamanții.

Pe de altă parte , este adevărat că , potrivit dispozițiilor art. 89 alin. 4 teza a II a din Legea nr. 188/1999, „... Dacă salariul corespunzător funcției publice pe care este detașat este mai mare, el are dreptul la acest salariu”, însă, prin acțiunea formulată, reclamanții nu au invocat și nu au dovedit existența unei astfel de situații.

Față de aceste aspecte, Tribunalul constată că , în aceste condiții, în mod corect a fost stabilit salariul acestora raportat la Ordinul președintelui ANAF nr. , act invocat în ordinul de salarizare contestat.

În consecință, având în vedere aspectele anterior analizate, Tribunalul constată prezenta acțiune ca fiind neîntemeiată, motiv pentru care o va respinge ca atare.”

Împotriva soluției adoptate de Tribunalul au declarat recurs reclamanții, criticând hotărârea pentru nelegalitate, prin raportare la motivele de recurs prevăzute de art. 488 alin. 1 pct. 4, 6 și 8 Cod procedură civilă.

În motivarea recursului recurenții au arătat că instanța de fond nu a analizat niciunul dintre motivele de nelegalitate cu care a fost investită prin cererea de anulare a actelor administrative contestate, cercetând o cu totul altă problematică decât cea dedusă judecății și supusă dezbaterilor contradictorii.

Contrar obiectului și limitelor sesizării instanța de fond nu a cercetat dacă Ordinul menționează în conținutul său „ funcția publică” pe care pârâta a dispus reîncadrarea reclamanților. Instanța a apreciat prin considerente străine de obiectul cauzei „că încadrarea reclamanților pe funcția de inspector antifraudă efectuată de către ANAF nu a fost contestată de către aceștia, situație în care nici nu mai poate fi contestată” deși reclamanții nu au criticat încadrarea efectuată de către ANAF ci tocmai lipsa reîncadrării vizate de pârâtă (ținând cont că

nici funcția de inspector antifraudă, nici funcția de specialist antifraudă nu figurează în Anexe la lege, impunându-se încadrarea prin asimilare, în condițiile art.28 alin.2.

În cadrul acestui motiv de recurs s-a invocat și faptul că ordinul nu este emis cu avizele M.M.J.S., M.F.P. și A.N.F.P., fiind încălcată astfel și procedura de stabilire a salariului de bază a personalului încadrat în funcții publice specifice, reglementată de art. 28 alin.2 din legea cadru.

În cadrul celui de-al doilea motiv de recurs s-a invocat faptul că instanța de fond a depășit atribuțiile puterii judecătorești, încălcând atribuțiile puterii executive prin ministere de resort cu competențe în aplicarea Legii 153/2017) propunând în lipsa unei sesizări o hotărâre judecătorească prin care a identificat în mod direct familia ocupațională căreia i-ar putea aparține funcția publică pe care se putea dispune reîncadrarea reclamanților (caz de casare prevăzut de disp. art. 488 alin.1 pct.4.

S-a invocat și faptul că hotărârea instanței de fond este pronunțată cu încălcarea dispozițiilor art.36 alin.1 și alin.2 din legea 153/2017, caz de casare prevăzut de art.488 alin.1 pct.8 Cod procedură civilă.

Astfel potrivit art.36 alin.1 din legea 153/2017 „La data intrării în vigoare a prezentei legi, reîncadrarea personalului salarizat potrivit prezentei legi se face pe noile funcții, grade/trepte profesionale, gradație corespunzătoare vechimii în muncă și vechime în specialitate/vechime în învățământ avute, cu stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare potrivit art. 38.” În cauză, funcția reclamanților (funcție publică specifică de inspectori antifraudă în cadrul DIICOT Galați) nu este prevăzută în Anexele la lege, situație în care instanța de fond ar fi trebuit să constate incidența dispozițiilor art.36 alin.2 din lege, potrivit căreia „ În cazul în care funcția deținută nu se regăsește în prezenta lege, reîncadrarea se face pe una dintre funcțiile prevăzute în anexe”.

Un alt motiv de recurs invocat este acela că hotărârea instanței de fond este pronunțată cu încălcarea dispozițiilor art.28 alin.2 –teza I din legea 153/2017 „Salariile de bază ale personalului încadrat în funcții specifice, care nu sunt prevăzute în prezenta lege, se stabilesc de ordonatorii principali de credite cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale, al Ministerului Finanțelor Publice și al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici pentru funcționarii publici, prin asimilare cu funcțiile și salariile de bază prevăzute în anexele la prezenta lege și aplicabile categoriei de personal respective.”și ale art.7 lit. g din legea 153/2017, potrivit căreia „funcția similară reprezintă o funcție de același fel din cadrul aceleiași instituții sau autorități publice, care implică aceleași condiții de studii, grad/treaptă profesională, gradație, vechime în funcție sau vechime în specialitate, după caz, și condiții de muncă;”. Funcția din cadrul DIICOT căreia ii poate fi asimilată funcția publică specifică a reclamanților este cea de „specialist „.

În cadrul ultimului motiv de recurs s-a arătat faptul că hotărârea instanței de fond este pronunțată cu încălcarea dispozițiilor art. 89 alin.4 din legea 188/1999 „ dacă salariul corespunzător funcției publice pe care este detașat este mai mare, el are dreptul la acces salarior”. Deși s-a invocat încălcarea acestui text de lege, acest aspect nu a fost analizat de către instanță pentru că nu ar fi dovedită această diferență. În recurs, recurenții au depus din care rezultă diferențele de drepturi salariale dintre cele stabilite pentru aceștia și cele realizate de către specialiștii din cadrul pârâtei.

Prin întâmpinarea formulată intimatul pârât a reiterat apărările formulate prin întâmpinarea depusă în primă instanță.

Astfel s-a arătat faptul că Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se încadrează cu specialiști cu înaltă calificare în domeniul prelucrării și valorificării informațiilor, economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice sau de specialitate în activitatea de urmărire penală, potrivit art.11 din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 43/2002, cu modificările și completările ulterioare, respectiv conform art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Specialiștii din Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism au calitatea de funcționari publici și își desfășoară activitatea sub conducerea, supravegherea și controlul nemijlocit al procurorilor din cadrul acestor două Direcții, având drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru funcționarii publici, cu excepțiile prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, cu modificările și completările ulterioare, și în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, specialiștii beneficiază, în mod corespunzător, de drepturile prevăzute la art. 11 și art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Salarizarea inspectorilor antifraudă, numiți în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală conform art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.74/2013, cu modificările și completările ulterioare, și detașați la parchete pe posturi de specialiști, se face de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, în temeiul art. 4 alin. (3) din același act normativ; „Personalul care ocupă funcții publice specifice în cadrul Direcției generale antifraudă fiscală beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru funcționarii publici”.

Salariile inspectorilor antifraudă, la data emiterii ordinelor contestate, au fost stabilite în conformitate cu prevederile Capitolului I - art. 1 alin. (3), art. 2 alin. (1) lit. a) și alin. (3), art. 7 lit. a) și g) - și ale Capitolului IV - art. 36 alin. (1), art. 37 alin.(1) și alin. (2), art. 38 alin. (2) lit. a) și art. 39 alin. (1) - din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

Ordinele în discuție sunt acte administrative cu caracter individual, legale și temeinice, emise în aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

La emiterea ordinelor atacate a fost avut în vedere Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2286/2017 privind reîncadrarea inspectorilor antifraudă din Direcția generală antifraudă fiscală - Direcția de combatere a fraudelor în funcții, grade și gradații, începând cu 1 iulie 2017.

În calitate de ordonator principal de credite, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este ținut să aplice reglementările legale referitoare la încadrarea și salarizarea personalului din cadrul parchetelor. Ordinele contestate reprezintă acte administrative emise în vederea executării în concret a legii. Prin acestea s-a organizat executarea și au fost realizate dispozițiile legii. Autoritatea publică emitentă nu poate ignora legea, a cărei organizare a executării și executare în concret trebuie să o realizeze. Cu alte cuvinte, între actul administrativ și lege există în mod necesar un raport de subordonare.

Totodată, „modul de exercitare a atribuțiilor privind cariera inspectorilor antifraudă pe durata detașării la parchete se stabilește prin legea privind statutul acestei categorii de funcționari publici”, conform art. 4 alin. (15) din O.U.G. nr. 74/2013, cu modificările și completările ulterioare.

În acest sens, în cadrul Ministerului Public au fost înființate funcții de specialist antifraudă, funcție publică distinctă de cea de specialist, astfel cum rezultă și din Regulamentul de ordine interioară al parchetelor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2632/C/2014, cu modificările și completările ulterioare.

De altfel, funcția de specialist în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost înființată ulterior funcției de specialist antifraudă, și anume începând cu anul 2015, prin Ordinul ministrului justiției nr.1650/C/2015.

Funcțiile de specialist sunt înființate în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în baza art. 116 alin. (5) din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Persoanele care ocupă aceste funcții sunt numite prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Persoanele respective pot fi specialiști în domeniul

economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii și contribuie la clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală.

De asemenea, în același act normativ, se face precizarea că funcția de specialist în cadrul parchetelor este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

O altă diferență între cele două funcții, de specialist și, respectiv, de specialist antifraudă, rezultă din natura funcției publice. Astfel, funcția publică de specialist antifraudă este o funcție publică specifică, în timp ce funcția de specialist este asimilată unei funcții publice generale.

Dacă în ceea ce privește salarizarea și celelalte drepturi acordate specialiștilor, acestea sunt reglementate de Capitolul VIII al Anexei nr. V (Familia ocupațională de funcții bugetare "Justiție" și Curtea Constituțională) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, drepturile salariale ale specialiștilor antifraudă sunt stabilite de art. 89 alin. (4) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare: „Pe perioada detașării funcționarul public își păstrează funcția publică și salariul. Dacă salariul corespunzător funcției publice pe care este detașat este mai mare, el are dreptul la acest salariu.”

Față de cele ce preced, apreciază că drepturile salariale aferente funcției de specialist antifraudă sunt stabilite conform reglementărilor legale în vigoare și nu se poate realiza o echivalare între această funcție publică și funcția de specialist înființată în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în baza Legii nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. În opinia recurenților reclamați, dispozițiile art.22 , Secțiunea a 6a, Cap. VIII, Anexa V din Legea cadru 153/2017 în sensul că aceste dispoziții nu fac nicio distincție în interiorul categoriei „specialiștilor” care activează în cadrul Parchetelor de pe lângă Înalta Curte de Casație, inclusiv D.N.A și D.I.I.C.O.T pentru acordarea suportului tehnic necesar în cadrul urmăririi penale în diverse domenii specializate , nedistingând între specialiștii acestora (numiți în baza art.116 alin.5 din legea 304/2004) și specialiștii antifraudă detașați pe funcția de specialiști în cadrul Parchetelor în baza art.3 alin.3 din OUG 74/2013. Au arătat că o interpretare contrară ar contraveni dispozițiilor art. 120 id.1 din Legea 303/2004 introdus prin art.24 din OUG 74/26.06.2013 „ În cadrul parchetelor își pot desfășura activitatea specialiștii în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală” S-a susținut faptul că această teză este susținută și de considerentele Deciziilor Curții Constituționale (787/2016 și 791/2016) în considerentele cărora s-a stabilit că nu există nicio diferență între activitățile prestate de specialiștii D.N.A. și D.I.I.C.O.T și inspectorii antifraudă detașați ca specialiști antifraudă la aceste instituții , în condițiile în care toate aceste categorii de specialiști întocmesc lucrări tehnico - științifice cu valoare de mijloace de probă în procesul penal, din dispoziția procurorului.

Suplimentar – strict cu privire la specialiștii antifraudă detașați la DIICOT s-a indicat și faptul că prin art.18 din Ordinul nr.4682/21.12.2016- privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a DIICOT se menționează, printre categoriile de personal – specialiștii cu care funcționează instituția, atât categoria specialiștilor în domeniul economic, financiar, bancar, vamal,informatic și în alte domenii (lit. d) cât și categoria specialiștilor antifraudă (lit. e).

S-a arătat faptul că această interpretare a fost adoptată prin soluțiile date de Curtea de Apel Bucureștii Secția a VIII a CAF prin decizia civilă nr.5868/2.11.2018 a Curții de Apel Constanța - Secția CAF prin decizia civilă nr. 1611/19.11.2018 a Tribunalului Bucureștii Secția CAF, prin sentința nr.2354/12.04.2018 Tribunalul Satu - Mare, hotărâri prin care s-a dispus anularea ordinului 2456/12.09.2017 emis de către Parchetul de pe lângă ÎCCJ și au

obligat instituția emitentă să emită noi ordine de încadrare a specialiștilor antifraudă detașați pe funcția de specialiști în cadrul PICCJ începând cu data intrării în vigoare a legii 153/2017 și au dispus obligarea aceleiași instituții la plata diferențelor de drepturi salariale – noul nivel de salarizare urmând a fi stabilit conform Cap VIII din Anexa V- familia ocupațională „ Justiție”, Secțiunea I, art.1 lit.e și art.22 alin.1 –al.3 din secțiunea a 6 a.

Pe de altă parte, alte instanțe de judecată (Curtea de Apel Galați - secția CAF prin decizia civilă nr. 2006/25.10.2018) au interpretat total diferit același cadru normativ , considerând că legiuitorul a avut în vedere doar specialiștii (specialiștii de înaltă calificare reprezintă o categorie care , începând cu data de 29.12.2016 nu mai există, urmare a abrogării Ordinului 1226/5.04.2009 prin art.2 al ordinului 4682/21.12.2016) numiți în baza art.116 alin.5 din Legea 304/2004, iar nu specialiștii antifraudă detașați în Ministerul Public în funcții de specialiști în baza art.3 alin.3 din OUG 74/2013.

În consecință, aceste instanțe au statuat că încadrarea și salarizarea acestei din urmă categorii de specialiști poate fi realizată doar în interiorul Familiei Ocupaționale de Funcții Bugetare,, Administrație - Anexa VIII La legea cadru.

2. Intimatul pârât, Ministerul Public - Parchetul prin opinia exprimată a arătat faptul că art.519 și următoarele din Codul de procedură civilă trebuie să vizeze o chestiune punctuală, astfel încât soluția dată în această procedură să aibă în vedere numai chestiunea respectivă, iar nu întreaga problematică a unui text de lege, motiv pentru care a solicitat respingerea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție ca inadmisibilă.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Redarea normelor de drept interne ce urmează a fi supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu indicarea exactă a actului normativ și materiei de drept căreia se circumscrie problema de drept:

a) Art. 22, Secțiunea 6, Cap. VIII, Anexa V din legea cadru 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice „(1) Salariile de bază pentru specialiștii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al celorlalte parchete, sunt prevăzute în prezenta anexă la cap. I lit. B nr. crt. 4.

(2) Specialiștii prevăzuți la alin. (1) beneficiază și de celelalte drepturi salariale prevăzute de lege pentru categoria profesională din care fac parte, după caz, cu excepția elementelor salariale care compun salariul de bază stabilit pentru categoriile profesionale din care fac parte.

(3) Salariul de bază se stabilește potrivit prezentei anexe, cap. I lit. A nr. crt. 6 pentru agenții de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și cap. I lit. B nr. crt. 4 pentru ofițerii de poliție judiciară. Șefii de birou din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de indemnizația de încadrare corespunzătoare funcției de prim-procuror adjunct din cadrul parchetului de pe lângă judecătoria, iar șefii de serviciu de indemnizația de încadrare corespunzătoare funcției de prim-procuror în cadrul parchetului de pe lângă judecătoria. Ofițerii și agenții de poliție judiciară din Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de drepturile prevăzute în prezenta anexă. Specialiștii prevăzuți la alin. (1) beneficiază și de prevederile art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Indemnizațiile de încadrare sau salariile de bază, precum și alte drepturi salariale ale personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se stabilesc de procurorul șef al Direcției

Naționale Anticorupție, respectiv al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, potrivit legii.”

b) Art. 116 alin.5,6,7 din Legea 304/2004 privind organizare judiciară

(5) În cadrul parchetelor pot fi numiți, prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, specialiști în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală.

(6) Specialiștii prevăzuți la alin. (5) au calitatea de funcționar public.

(7) Funcția de specialist în cadrul parchetelor este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.”

c) Art. 120^m din Legea 304/2004 privind organizarea judiciară așa cum a fost introdus prin art.24 al Ordonanței de Urgență nr.74 din 26 iunie 2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea Agenției Naționale de Administrare fiscală precum și modificarea și completarea unor acte normative „ În cadrul parchetelor își pot desfășura activitatea specialiști în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală.”

d) art.3 și 4 din Ordonanța de Urgență nr.74/26 iunie 2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea Agenției Naționale de Administrare fiscală precum și modificarea și completarea unor acte normative „(3) În cadrul structurii centrale a Direcției generale antifraudă fiscală funcționează pe lângă structurile de prevenire și control Direcția de combatere a fraudelor, care acordă suport tehnic de specialitate procurorului în efectuarea urmăririi penale în cauzele având ca obiect infracțiuni economico-financiare. În acest scop inspectorii antifraudă din cadrul acestei direcții sunt detașați în cadrul parchetelor, în condițiile legii, pe posturi de specialiști.

(4) În exercitarea atribuțiilor de serviciu, inspectorii antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor efectuează, din dispoziția procurorului:

a) constatări tehnico-științifice, care constituie mijloace de probă, în condițiile legii;

b) investigații financiare în vederea indisponibilizării de bunuri;

c) orice alte verificări în materie fiscală dispuse de procuror.”

e) Art.36 din legea cadru 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

„ **Reîncadrarea personalului**

Art. 36 - (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, reîncadrarea personalului salarizat potrivit prezentei legi se face pe noile funcții, grade/trepte profesionale, gradație corespunzătoare vechimii în muncă și vechime în specialitate/vechime în învățământ avute, cu stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare potrivit art. 38.

(2) În cazul în care funcția deținută nu se regăsește în prezenta lege, reîncadrarea se face pe una dintre funcțiile prevăzute în anexe.

(3) Salarizarea personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, din cele aflate în coordonarea prim-ministrului, precum și din cele aflate sub controlul Parlamentului se realizează potrivit anexei nr. VII, în limita cheltuielilor de personal aprobate.

(4) Personalul autorităților și instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii, nou-înființate, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, din cele aflate în coordonarea prim-ministrului, precum și din cele aflate sub controlul Parlamentului beneficiază de salariile stabilite potrivit anexei nr. VII.”

2. Alte norme de drept interne apreciate ca fiind relevante pentru analiză:

a) Art. 89 alin.1,2,4 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarului public

„ (1) Detașarea se dispune în interesul autorității sau instituției publice în care urmează să își desfășoare activitatea funcționarul public, pentru o perioadă de cel mult 6 luni. În cursul unui an calendaristic un funcționar public poate fi detașat mai mult de 6 luni numai cu acordul său scris.

(2^a) Funcționarii publici cu statut special pot fi detașați pe funcții publice generale echivalente funcțiilor publice specifice ocupate, cu notificare prealabilă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu 10 zile înainte de dispunerea măsurii, precum și cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor alin. (1) - (2^a) și cu respectarea prevederilor art. 110.

(2^b) Funcționarii publici pot fi detașați și pe funcții publice cu statut special, cu notificare prealabilă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu 10 zile înainte de dispunerea măsurii, precum și cu respectarea prevederilor art. 110.

(4) Pe perioada detașării funcționarul public își păstrează funcția publică și salariul. Dacă salariul corespunzător funcției publice pe care este detașat este mai mare, el are dreptul la acest salariu. Pe timpul detașării în altă localitate autoritatea sau instituția publică beneficiară este obligată să-i suporte costul integral al transportului, dus și întors, cel puțin o dată pe lună, al cazării și al indemnizației de detașare.”

3. Prezentarea jurisprudenței propriiei instanțe:

- Decizia nr. 2006/25.10.2018 pronunțată de Curtea de Apel Galați în dosar nr. 275/44/2018, prin care a fost menținută soluția instanței de fond, în sensul respingerii acțiunii, prin care se solicita anularea în parte a art.1 din ordinul 307/2015 și stabilirea ca drepturi salariale mai favorabile, prin asimilarea funcției publice de stat de execuție specifică de inspectorii antifraudă pe care o dețin reclamantii cu cea de specialiști de înaltă calificare din cadrul structurilor DIICOT și DNA, pe toată durata detașării în cadrul autorității pârâte, obligare pârâtului la modificarea corespunzătoare asimilării funcției a statelor de funcții, a salariului de bază, a indemnizațiilor și sporurilor lunare și a încadrării în clasa și nivelul de salarizare, precum și la plata diferenței de drepturi salariale dintre cele încasate și cele aferente funcției publice de înalt specialist în cadrul DIICOT și DNA, de la data detașării fiecărui reclamant și până la data asimilării efective a funcției, reactualizate.

4. Prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei

La nivel național a fost identificată jurisprudență în sensul admiterii unor cereri similare formulate de inspectorii antifraudă detașați de la ANAF la Ministerul Public pe posturi de specialiști antifraudă:

- Decizia nr. 5868/2 noiembrie 2018 pronunțată de Curtea de Apel București în dosar nr. 48506/3/2017
- Decizia nr. 1611/19 decembrie 2018 pronunțată de Curtea de Apel Constanța în dosar nr. 626/36/2017*

5. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

În interpretarea dispozițiilor legale relevante se impune a se determina dacă noțiunea de specialist din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta curte de Casație și Justiție, al Direcției Naționale Anticorupție, al Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și a celorlalte parchete la care se referă art.22 Art. 22, Secțiunea 6, Cap. VIII, Anexa V din Legea cadru 153/2017 o include și pe aceea a inspectorilor antifraudă, din cadrul Direcției de combatere a fraudelor, care sunt detașați în cadrul parchetelor, în condițiile legii, pe posturi de specialiști, sau dacă dispozițiile legale incidente reglementează categorii diferite cărora li se aplică dispozițiile legale diferite în ceea ce privește salarizarea.

Analizând cronologic modalitatea în care legiuitorul s-a referit la aceste categorii de specialiști, instanța constată următoarele: prin Legea 255/19 iulie 2013 pentru punerea în

aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale a fost modificată și completată Legea 304/2004 privind organizarea judiciară, în sensul introducerii art.116 alin.5 conform căruia „În cadrul parchetelor pot fi numiți, prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, specialiști în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală.”

Prin art.3 și 4 din Ordonanța de Urgență nr. 74/26 iunie 2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea Agenției Naționale de Administrare fiscală precum și modificarea și completarea unor acte normative s-a prevăzut că „În cadrul structurii centrale a Direcției generale antifraudă fiscală funcționează pe lângă structurile de prevenire și control Direcția de combatere a fraudelor, care acordă suport tehnic de specialitate procurorului în efectuarea urmăririi penale în cauzele având ca obiect infracțiuni economico-financiare. În acest scop inspectorii antifraudă din cadrul acestei direcții sunt detașați în cadrul parchetelor, în condițiile legii, pe posturi de specialiști”, dispoziție care s-a corelat cu prevederile Legii 304/2004 privind organizarea judiciară prin introducerea Art. 120¹⁾ prin art.24 al Ordonanței de Urgență nr.74 din 26 iunie 2013 „În cadrul parchetelor își pot desfășura activitatea specialiști în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală.”

Atât prevederile art.116 alin.5 cât și cele ale art.120 id.1 din legea 304/2004 privind organizarea judiciară, al căror scop a fost acela de a realiza corelarea acestei legi cu actele normative prin care au fost introduse, nu conțin deosebiri de substanță care să îndreptățească concluzia că legiuitorul a urmărit să diferențieze categoria inspectorilor antifraudă detașați pe postul de specialiști de cea a specialiștilor care pot fi numiți în cadrul parchetelor în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală.

Tratarea diferită în cadrul categoriei specialiștilor a inspectorilor antifraudă, care au fost detașați în interiorul parchetelor contrazice însăși esența instituției detașării, care presupune ca funcționarul detașat să beneficieze de salariul funcției publice pe care este detașat. Astfel, art. 89 alin.4 din Legea 188/1999 privind statutul funcționarului public prevede că „Pe perioada detașării funcționarul public își păstrează funcția publică și salariul. Dacă salariul corespunzător funcției publice pe care este detașat este mai mare, el are dreptul la acest salariu. Pe timpul detașării în altă localitate autoritatea sau instituția publică beneficiară este obligată să-i suporte costul integral al transportului, dus și întors, cel puțin o dată pe lună, al cazării și al indemnizației de detașare.”

Rolul instanței de contencios constituțional este acela de a veghea la respectarea principiilor constituționale în reglementarea salarizării, printre acestea regăsindu-se și principiul egalității în drepturi, care presupune un salariu egal pentru o muncă egală. Prin prisma acestui principiu instanței i-ar reveni sarcina să compare dacă este vorba de situații diferite, respectiv de categorii socioprofesionale cu atribuții și responsabilități specifice.

Or analizând comparativ, categoria specialiștilor numiți în cadrul parchetelor în condițiile art.116 alin.5 din legea 304/2004, și pe cea a inspectorilor antifraudă detașați în cadrul parchetelor instanța apreciază că atribuțiile și responsabilitățile celor două categorii se suprapun. În acest sens s-a exprimat și Curtea Constituțională, din considerentele deciziilor 787/2016 și 791/2016, rezultând că nu există deosebire între munca prestată de specialiștii Direcției Naționale / Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și terorism și specialiștii antifraudă detașați la aceste instituții, la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și celelalte parchete, angajați conform art.116alin.5 din Legea 304/2004, și cei detașați întrucât este vorba de aceeași funcție specifică, care conduce la asimilarea specialiștilor detașați cu funcțiile generale din Parchete.

În condițiile în care, așa cum s-a arătat, atribuțiile celor două categorii de specialiști se suprapun, intenția legiuitorului ar putea fi interpretată în sensul că prevederile art. 22, Secțiunea 6, Cap. VIII, Anexa V din legea cadru 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt aplicabile deopotrivă specialiștilor numiți în cadrul parchetelor în condițiile art.116 alin.5 din legea 304/2004 cât și inspectorilor antifraudă detașați în cadrul parchetelor pe posturi de specialiști.

Față de aceste considerente, apreciind că textul de lege nu este suficient de clar, în temeiul art.519 și art.520 alin.1 din Codul de procedură civilă, Curtea de Apel Galați constată că soluționarea în fond a cauzei depinde de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 22, Secțiunea 6, Cap. VIII, Anexa V din Legea cadru 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, respectiv dacă sintagma „**specialiștii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv al Direcției Naționale Anticorupție, al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al celorlalte parchete,**” are în vedere categoria specialiștilor din parchete sau are în vedere și categoria specialiștilor antifraudă detașați în cadrul în cadrul aceluiași parchete în funcția de specialiști, în baza art.3 alin.3 din OUG 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, corelat cu art.24 din același act normativ.

În temeiul art. 520 alin.1 Cod procedură civilă, urmează a fi dispusă suspendarea judecării cauzei de față până la pronunțarea hotărârii prealabile.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

În temeiul art. 520 alin. 1 C.proc.civ., dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept, în recursul promovat de recurenții reclamânți _____, împotriva sentinței civile nr. _____ pronunțată de Tribunalul Galați în dosarul nr. _____, în contradictoriu cu intimatul pârât Parchetul de pe lângă _____ :

Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 22, Secțiunea 6, Cap.VIII, Anexa V din Legea cadru 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, respectiv dacă sintagma "specialist din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv al Direcției naționale Anticorupție, al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al celorlalte parchete" are în vedere categoria specialiștilor din parchete sau are în vedere și categoria specialiștilor antifraudă detașați în cadrul aceluiași parchete în funcția de specialist, în baza art. 3 alin. 3 din OUG nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, corelat cu art. 24 din același act normative.

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. 2 C.proc.civ., până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică, astăzi,

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier